

U ovom savjetu Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, podstiče nas da namaz obavljamo na najbolji mogući način jer namaz je sastavni dio vjere: ko ostavi namaz ostavio je vjeru. Kako da ne uljepša svoj namaz i obavi ga na najbolji mogući način onaj koji zna da uskoro napušta ovaj svijet i sve što je na njemu: imetak, djecu, suprugu, prijatelje?

Kakav li bi bio samo namaz uvijek koji svakog trenutka otkuje smrtni čas? Bez imalo sumnje, to bi bio njegov najbolji namaz: san mu ne bi dolazio na oči, u tom namazu sigurno ne bi razmišljao ni o dunjaluku, ni o imetku, ni o svom položaju, ne bi razmišljao ni o kakvom dunjalukom prohtjevu, već bi samo razmišljao kako da na najbolji način obavi svoj namaz, kako da ga obavi kao da klanjaju i gleda u svoga Gospodara ili barem svjestan da On, Uzvišeni, gleda njega. Kamo sreće da muslimani prihvataju ovaj savjet i postupaju po njemu!

Kako bi tek tada bili lijepi njihovi namazi i kako bi bili skrušeni u svojim namazima! Nažalost, danas u džamijama možemo vidjeti samo tijela, klanjači su prisutni u namazu samo svojim tijelima, dok su sa svojim srcima negdje drugo. A da obavljaju namaze kao da su im zadnji, da ih obavljaju poput onoga koji napušta dunjaluk, nad njihovim namazima obistinile bi se riječi Uzvišenog Allaha:

Uistinu, namaz odvraća od razvrata i loših djela! (El-Ankebut, 45)

Zašto na većinu muslimana njihov namaz ne ostavlja nikakvog traga? Zašto klanjaju, a poslije namaza čine nasilje? Zašto klanjaju, a nakon namaza opet uznemiravaju vjernike, ogovaraju ih i čine njihove mahane? Zar je moguće da tokom namaza razmišljaju o grijehu? Da, moguće je! Sve spomenuto i mnogo šta drugo moguće je jer većina muslimana ne klanja namaz poput onoga koji napušta ovaj svijet, ne klanjaju namaz kao da im je zadnji? Pa, hoćemo li uvidjeti važnost i veličinu ovoga savjeta? Hoćemo li se prihvatiti ovoga savjeta? Vrsto, svojim kutnjacima, prije nego što nam dođe Dan kada ćemo poželjeti da radimo po njemu, a to nećemo biti u mogućnosti?